

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑) (๕) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๔ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๔ นายเรือของเรือที่ชักธงไทยซึ่งมีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๔๐๐ ฟุต (๑๒๑.๕๒ เมตร) สำหรับเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ หรือมีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเขตท่าหรือน่านน้ำอื่นซึ่งบังคับให้เป็นเขตที่ต้องเดินเรือโดยมีผู้นำร่อง ถ้านายเรือนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้นำร่องพิเศษเพื่อทำการนำร่องภายในเขตท่าหรือน่านน้ำนั้นๆ ก็ได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๕๖ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๓ ข้อ ๗๔ และข้อ ๗๕ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๓ เจ้าของ หรือนายเรือ หรือตัวแทนเจ้าของเรือต้องเสียค่าจ้างนำร่อง ค่าป่วยการหรือค่าเวลารอคอยเมื่อใช้ผู้นำร่องของรัฐบาล ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗๓ ทวิ จากสถานีนำร่องนอกสันดอนปากน้ำเจ้าพระยาถึงด้านใต้ของเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ เขตที่ ๓ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องรวมทั้งขาเข้าและขาออก แม้ว่าจะใช้ผู้นำร่องเพียงขาเดียว ตามขนาดของเรือและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่อง ๒,๐๐๐ บาท ถ้าเกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) ส่วนที่เกินฟุตละ ๑๒ บาท เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต

(๒) เรือที่กินน้ำลึกเกิน ๑๐ ฟุต (๓.๐๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่องเพิ่มจาก (๑) สำหรับส่วนที่เกินในอัตราร้อยละ ๑๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่คิดได้จาก (๑) ต่อ ๑ ฟุต เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต

ส่วนกินน้ำลึกของเรือให้ถือเอาส่วนของเรือที่กินน้ำลึกมากที่สุด ในขาเข้าขณะที่เรือเข้าจอดที่ทอดจอดเรือเรียบร้อยแล้ว และในขาออกขณะที่เรือเข้าจอดที่ทอดจอดเรือก่อนออกเดินทาง

(๓) เรือที่เข้าหรือออกเพียงขาเดียว ให้เสียค่าจ้างนำร่องกึ่งอัตรา

ข้อ ๗๔ การเลื่อนที่จอดเรือภายในเขตที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๒ (๑) ต้องเสียค่าจ้างนำร่องดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเลื่อนที่จอดเรือภายในเขตหนึ่งเขตใดของเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องในอัตราร้อยละ ๓๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๓ ทวิ

(๒) ถ้าเลื่อนที่จอดเรือข้ามเขตภายในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มจาก (๑) อีกในอัตราร้อยละ ๑๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๓ ทวิ ต่อหนึ่งเขต

(๓) ถ้าเลื่อนที่จอดเรือผ่านสะพานข้ามแม่น้ำที่ต้องเปิดเพื่อให้เรือลำนั้นผ่าน ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท

(๔) ถ้าเลื่อนที่จอดเรือจากที่หนึ่งที่ใดในร่องน้ำสันดอนปากน้ำเจ้าพระยาต้องเสียค่าจ้างนำร่องในอัตราร้อยละ ๓๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๓ ทวิ

ข้อ ๗๕ การนำเรือเข้าหรือออกเขตท่าหรือน่านน้ำอื่นซึ่งมิใช่เขตที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๒ (๑) และได้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างนำร่องไว้โดยเฉพาะสำหรับเขตท่า หรือน่านน้ำนั้นๆ ถ้าเรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องนำเรือเข้าหรือออก ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๓ ทวิ สำหรับระยะทางขาเข้าหรือขาออกที่ไม่เกิน ๓ ไมล์ สำหรับระยะทางที่เกิน ๓ ไมล์ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มขึ้นอีกไมล์ละ ๕๐๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๗๖ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

“ข้อ ๗๖ เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำเกินที่กำหนดไว้ในประกาศกรมเจ้าท่าสำหรับท่าเทียบเรือหรือที่จอดเรือใด ถ้าใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องเข้าจอดเทียบท่านั้นหรือเข้าทอดจอดเรือ ณ ที่นั้นเป็นกรณีพิเศษตามที่เจ้าท่าอนุญาต ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มขึ้นอีกสำหรับความยาวที่เกินกำหนดในอัตราฟุตละ ๕๐๐ บาท เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๗ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๗ การเลื่อนที่จอดเรือในเขตท่าหรือน่านน้ำอื่น ซึ่งมิใช่เขตที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๒ (๑) และได้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างนำร่องไว้โดยเฉพาะสำหรับเขตท่าหรือน่านน้ำนั้นๆ ถ้าเรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องเลื่อนที่จอดเรือ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องภายในระยะทาง ๓ ไมล์แรกในอัตราร้อยละ ๓๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๓ ทวิ และไมล์ต่อไปไมล์ละ ๕๐๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๘ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๘ เรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องนำเรือเข้าหรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือนอกเวลาราชการ หรือในวันหยุดราชการ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องล่วงเวลาเพิ่มขึ้นอีกเท่าหนึ่งของจำนวนค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ให้ถือขณะเมื่อสมอพื้นน้ำ หรือเชือกทุกเส้นหลุดจากฝั่งหรือที่ผูกเรือเป็นเกณฑ์”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๐ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘๐ ในกรณีที่เรือได้แจ้งขอใช้ผู้นำร่องให้ไปทำการนำร่องนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือเวลาใด ต่อมาได้แจ้งขอเปลี่ยนเวลาให้ช้ากว่ากำหนดเดิมเกินสิบสองชั่วโมง หรือแจ้งงดการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือดังกล่าวโดยที่ผู้นำร่องยังมิได้เดินทางไปถึงเรือ และการเปลี่ยนเวลาหรือการงดการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือมิได้เกิดจากอากาศวิปริต ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มจากข้อ ๗๓ ทวิ หรือข้อ ๗๔ อีก ๑,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้นำร่องได้ออกเดินทางจากสำนักงานหรือที่พักอาศัยแล้ว และไปถึงเรือไม่ช้ากว่ากำหนดเวลาที่แจ้งการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือ หากเรือเปลี่ยนเวลาการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือให้เสียค่าเวลารอคอย ค่าป่วยการ และค่าจ้างนำร่องแล้วแต่กรณี ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเปลี่ยนเวลาการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือช้ากว่ากำหนดเดิมไปอีกเกินสองชั่วโมงแต่ไม่เกินสี่ชั่วโมงและทางเรือประสงค์จะให้ผู้นำร่องคอยอยู่บนเรือ ต้องเสียค่าเวลารอคอยให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๘๐๐ บาท ถ้าทางเรือไม่ประสงค์จะให้ผู้นำร่องคอยอยู่บนเรือ ต้องเสียค่าป่วยการให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๕๐๐ บาท เว้นแต่เหตุที่ต้องเปลี่ยนเวลานั้นเป็นเพราะต้องคอยครวบน้ำ อากาศวิปริต หรือคนประจำเรือหนึ่งซึ่งพ้นความสามารถของนายเรือตามปกติ

(๒) ถ้าเปลี่ยนเวลาการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือช้ากว่ากำหนดเดิมไปอีกเกินสี่ชั่วโมงแต่ไม่เกินสิบสองชั่วโมง ผู้นำร่องมีสิทธิที่จะเดินทางกลับหรือจะคอยอยู่บนเรือก็ได้ ถ้าผู้นำร่องเดินทางกลับ ต้องเสียค่าป่วยการให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๕๐๐ บาท ถ้าผู้นำร่องคอยอยู่บนเรือ ต้องเสียค่าเวลารอคอยให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๘๐๐ บาท เว้นแต่เหตุที่ต้องเปลี่ยนเวลานั้นเป็นเพราะต้องคอยครวบน้ำ อากาศวิปริต หรือคนประจำเรือหนึ่งซึ่งพ้นความสามารถของนายเรือตามปกติ

(๓) ถ้าเปลี่ยนเวลาการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือช้ากว่ากำหนดเดิมไปอีกเกินสิบสองชั่วโมง หรืองดการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือ และการเปลี่ยนเวลาหรือการงดการนำเรือออกหรือเลื่อนที่จอดเรือมิได้เกิดจากอากาศวิปริต และผู้นำร่องเดินทางกลับ ต้องเสียค่าป่วยการให้แก่ผู้นำร่องเป็นเงิน ๕๐๐ บาท และต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มจากข้อ ๑๓ ทวิ หรือข้อ ๑๔ อีก ๒,๐๐๐ บาท ไม่ว่าจะใช้ผู้นำร่องของรัฐบาลหรือผู้นำร่องพิเศษ”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๕ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘๕ เงินค่าจ้างนำร่องล่วงเวลาตามข้อ ๑๔ ที่เก็บได้ทั้งหมดในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ในเดือนใด ให้หักนำส่งเป็นรายได้ของรัฐเป็นจำนวนหนึ่งในสี่ส่วนที่เหลือสามในสี่ให้แบ่งจ่ายให้แก่ผู้นำร่องที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ในเดือนนั้น

ผู้นำร่องแต่ละคนจะได้รับส่วนแบ่งจากเงินค่าจ้างนำร่องล่วงเวลาตามวรรคหนึ่งหรือไม่ หรือจะได้รับเป็นจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

พันเอก วินัย สมพงษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพิกัดค่าจ้างนำร่องที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ได้ใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเก็บและแบ่งเงินผลประโยชน์ที่ได้มาเนื่องในการนำร่องให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์ของรัฐและเป็นธรรมกับผู้นำร่อง นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้นายเรือของเรือที่ชักธงไทยที่จะนำเรือเข้าไปในเขตท่าหรือน่านน้ำตามที่กำหนดซึ่งบังคับให้เป็นเขตที่ต้องเดินเรือโดยมีผู้นำร่องสามารถขอรับใบอนุญาตเป็นผู้นำร่องพิเศษเพื่อทำการนำร่องภายในเขตท่าหรือน่านน้ำนั้นๆ ได้อันจะเป็นการสนับสนุนกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศให้ขยายตัวมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้